

سلام و درود

از برنامه ۹۵۷ گنج حضور:

«شُکر»

«شُکر همی گفت که: من صاحب انبارم ازو»

-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۱۴۲

شکر می گوید که من از او «صاحب انبارم»، صاحب بی نهایت فراوانی خداوند من هستم.

پس می بینید که شکر چقدر مهم است.

شما باید واقعاً بدانید که این شکر چیز مهمی است، مهم تر از شکر ما دیگر نداریم.

شکر کردن یک کار عملی است که انواع و اقسام دارد، صورت های مختلفش در عالم قدرشناسی است، قانون جبران است، کار کردن است .

انسان به چه چیزی شکر می کند؟ به این که می تواند مرکزش را عدم کند و فضا را باز کرده وصل بشود مجدداً.

انسان برای توانایی فضاگشایی باید شُکر کند.

انسان باید شکر کند، شکر بیداری می آورد.

این که ما این فرصت را داریم الآن که با درک این که «چیزی که ذهنمان نشان می دهد مهم نیست» دوباره به او وصل بشویم، او زندگی ما را تغییر دهد، این شکر می خواهد.

هر کسی بخواهد به بی نهایت فراوانی یا کوثر خداوند دست پیدا کند در هر زمینه ای باید شکر کند.

با سپاس

الناز از آلمان

